

Chương 418: Điều Tra Vụ Án Giết Người Trong Cung Điện Hoàng Gia (4) - Quyết Định Đến

Lăng Mộ Lich

(Số từ: 3390)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:20 PM 11/05/2023

*(Tluc: 2 chương bonus do bác #Nguyen Dang
Chien ủng hộ (◡‿◡))*

Rosser Dwin chưa bao giờ rời khỏi Bộ Pháp thuật, cũng như chưa từng rời khỏi Thủ đô Hoàng gia.

Gần như có thể đoán trước rằng hắn ta đã trốn thoát bằng cách sử dụng cơ sở nghiên cứu công dịch chuyển của Bộ Pháp thuật.

Tất nhiên, vì không chắc chắn nên an ninh xung quanh Cung điện và Cục ma thuật vẫn được thắt chặt.

Bertus, Harriet và tôi rời khỏi tòa nhà Bộ Pháp thuật. Những người hầu cận của chúng tôi đi theo chúng tôi từ xa, và chúng tôi lặng lẽ đi về phía Cung điện.

Harriet vẫn tái nhợt vì cô đã vô tình giúp tên tội phạm trốn thoát.

"Mặc dù chúng ta không thể bắt được Rosser Dwin, nhưng chúng ta đã học được một số điều."

Bertus suy ra sự thật thông qua những sự cố đã xảy ra và những sự cố chưa xảy ra.

"Đầu tiên, tên đó phạm tội không phải vì cuốn sách ma thuật, mà vì nguồn gốc của cuốn sách ma thuật, nếu chúng ta nghe theo lời của Saint-Owan."

"...Phải."

Rosser Dwin tò mò về nguồn gốc của cuốn sách ma thuật hơn là bản thân cuốn sách.

"Nhưng những pháp sư đã hy sinh không biết nguồn gốc của cuốn sách ma thuật. Điều quan trọng là hắn ta không thể tấn công những người có khả năng cao biết được nguồn gốc."

Mặc dù tự tin thoát khỏi Cục ma thuật, nhưng tên đó không thể chạm vào người duy nhất có thể biết nguồn gốc của cuốn sách ma thuật - Hoàng đế.

Điều này có nghĩa là khả năng của Rosser Dwin rất ấn tượng, nhưng không đủ để vượt qua Tetra một mình. Tất nhiên, nơi nào có thể có một người có khả năng như vậy?

"Nếu một gã như vậy xâm nhập vào Cung điện... Sẽ rất đau đầu nếu hắn là người hầu của Ma vương."

Bertus im lặng một lúc, đắm chìm trong suy nghĩ. Tất nhiên, không có mối liên hệ nào giữa Rosser Dwin và tôi, nhưng Đế chế không thể không tự nhiên nghĩ rằng đó có thể là công việc của Ma vương nếu có điều gì đó đáng ngờ xảy ra.

"Tôi không biết liệu tôi có thể hỏi điều này không... nhưng cuốn sách ma thuật đó thực sự đến từ đâu?"

"À, cái đó."

Lý do cốt yếu tại sao Rosser Dwin đã giết người.

"Tôi cũng không biết."

Đó là điều mà ngay cả Bertus cũng không biết.

"Charlotte đã mang nó từ đâu đó."

Vào lúc đó, tôi không thể không biết nguồn gốc của cuốn sách ma thuật.

Tôi nghĩ nó được mang bởi những mạo hiểm giả từ lăng mộ của Lich, nhưng hóa ra Charlotte đã mang nó từ dưới lòng đất của Lâu đài Ma vương.

"Đợi đã, vậy chẳng phải Charlotte đang gặp nguy hiểm sao?"

Bertus nhún vai trước câu hỏi căng thẳng của tôi.

"Chà, rất ít người biết rằng Charlotte đã mang theo cuốn sách ma thuật bị đánh cắp, và không ai trong số họ chết ngày hôm qua."

May mắn thay, Rosser Dwin đã không thể tìm ra nguồn gốc của cuốn sách ma thuật là Charlotte và phải trốn khỏi Cung điện.

"Từ những gì tôi nghe được, rất có khả năng hắn ta nghĩ ngôi mộ của Lich là nguồn gốc của cuốn sách ma thuật. Tôi không biết tại sao... nhưng nếu hắn ta thực sự muốn biết nguồn gốc của cuốn sách ma thuật và phạm tội này, hắn có thể đã đến đó."

Bertus nhìn tôi với một nụ cười tinh tế.

"Hơn nữa, Reinhardt, hình như cậu biết nguồn gốc thực sự của cuốn sách ma thuật."

"..."

"Chà, tôi sẽ không ép buộc cậu nói ra."

Tôi có thể nói dối Bertus, nhưng có vẻ như điều đó không có tác dụng với anh ấy.

Theo Bertus, Rosser Dwin hắn đã trốn thoát khỏi Cung điện mà không tìm ra nguồn gốc thực sự của các cuốn ma đạo thư.

Sau đó, Charlotte sẽ không gặp nguy hiểm.

Nếu Rosser Dwin thực sự đến từ Cantus Magna, rõ ràng là họ sẽ sớm tiếp cận Lăng mộ của Lich, nằm ở Darkland.

Họ muốn có một số lượng lớn ma đạo thư quý hiếm, nghĩ rằng nguồn gốc thực sự không phải là

dưới lòng đất của Lâu đài Ma vương mà là Lăng mộ của Lich.

Tất nhiên, ngay cả khi nguồn gốc thực sự không có ở đó, tin đồn rằng những cuốn ma đạo thư quý hiếm được phát hiện trong Lăng mộ của Lich sẽ khiến Cantus Magna tiếp cận nó.

Một cái gì đó đang đến.

Cảnh báo [Trực giác] đáng ngại này sẽ trở thành hiện thực như thế nào?

Tôi không biết.

Và sau đó.

"Điện hạ!"

Ai đó vội vã tiếp cận chúng tôi từ xa. Ngay lập tức, người đưa tin đã đến địa điểm của chúng tôi với vẻ mặt khẩn cấp và thì thầm điều gì đó với Bertus. Nghe câu chuyện, lông mày của Bertus nhú lại một cách đáng ngại.

"...Cái gì? Anh có chắc không?"

"Vâng, Thưa điện hạ."

Khi Harriet và tôi nhìn chăm chăm vào anh ấy, Bertus cắn môi.

Cho dù đó là sự hoài nghi hay tức giận, nó dường như là cả hai.

"Hình như có một căn phòng bí mật trong nhà của Rosser Dwin. Họ vừa tìm thấy nó."

—Một căn phòng bí mật.

Có bằng chứng nào trong đó không?

"Và họ nói rằng những cuốn ma đạo thư bị đánh cắp chỉ nằm quanh đó?"

"Cái gì?"

"...Tại sao?"

"Tên đó đang làm cái quái gì vậy?"

Bertus nguyên rủa trước tình huống khó hiểu.

***

—Bertus, Harriet và tôi rời Cung điện.

Bertus nói rằng anh ấy cần phải tự mình kiểm tra, và tôi cũng cảm thấy như vậy.

"..."

"Chuyện này là sao..."

"Chúng thực sự ở đây..."

Bước vào căn phòng bí mật được giấu trong nhà của Rosser Dwin, chúng tôi tìm thấy vô số ma đạo thư nằm rải rác trên sàn nhà.

Đó là một bộ sưu tập ấn tượng. Xem xét số lượng lớn, có vẻ như một chiếc ba lô ma thuật đã được sử dụng để mang theo tất cả.

Bây giờ chắc chắn rằng Rosser Dwin đã đánh cắp các cuốn ma đạo thư và trốn thoát khỏi Cung điện. Điều quan trọng là tên đó đã biến mất, để lại những cuốn ma đạo thư bị đánh cắp nằm rải rác trong căn phòng bí mật.

Đánh giá qua các cuốn ma đạo thư mở, rõ ràng là hần ta đã kiểm tra nội dung của chúng.

Điều quan trọng là, nếu tên đó là Cantus Magna, tại sao hần ta lại để những cuốn ma đạo thư như thế này khi tổ chức cần chúng?

Rosser có ghi nhớ nội dung của chúng đủ tốt để sao chép trong thời gian chờ đợi không?

"Không đời nào anh ta nghĩ căn phòng này sẽ không bị phát hiện..."

"Phải."

Nghe Harriet nói, Bertus gật đầu. Không đời nào tên đó tin vào căn phòng bí mật và bỏ mặc nó như thế này. Rốt cuộc, nó đã được phát hiện rất nhanh.

Khuôn mặt của Bertus hiện rõ vẻ dửng dưng.

Tại sao, và vì lý do gì.

Tôi cũng cảm thấy thế.

Người được cho là Cantus Magna đã rời khỏi cuốn ma đạo thư và biến mất.

Tất nhiên, bản thân những cuốn ma đạo thư có thể không quan trọng đối với Cantus Magna. Họ có thể có những thiết bị đặc biệt để ghi lại và ghi nhớ ma thuật.

Nhưng có một điều chắc chắn.

Những cuốn ma đạo thư nằm rải rác cho thấy Rosser Dwin đã di chuyển khá vội vàng.

"Tôi nghĩ tên đó đã đến Lăng mộ của Lich."

Nghe tôi nói, Bertus và Harriet gật đầu.

Như Harriet đã nói, Rosser Dwin đã liên tục tò mò về nguồn gốc của những cuốn sách ma thuật, và nếu nguồn gốc quan trọng hơn bản thân những cuốn sách, thì có khả năng cao là hẳn ta đã đến lăng mộ của Lich với thông tin không chính xác.

Có phải Rosser đã tìm ra những cuốn sách ma thuật này và lên kế hoạch lấy chúng trước khi ai đó khác đột nhập vào lăng mộ của Lich?

Nếu toàn bộ lực lượng của Cantus Magna hướng về ngôi mộ của Lich, trận chiến có thể là quá sức đối với Antirianus và Black Order bên trong ngục tối.

Bertus nghiêng răng thành tiếng.

"Đúng vậy. Sẽ thật tuyệt nếu tìm ra những gì trong ngôi mộ của Lich được đồn đại nhiều và lấy được đầu của tên khốn đã gây ra một mớ hỗn độn ở Thủ đô Hoàng gia."

Bertus hét vào mặt các đặc vụ đang đợi bên ngoài căn phòng bí mật.

"Triệu tập Shanapell và Khoa Pháp thuật Hoàng gia!"

Tiếng hét giận dữ của Đệ nhất Hoàng tử vang vọng.

Theo chân Cantus Magna, lực lượng tinh nhuệ của Đế chế đang tiến về lăng mộ của Lich.

Tình hình đã leo thang rất nhiều. Bertus nhìn tôi với ánh mắt nghiêm túc.

"Reinhardt."

"Hử?"

"Cậu cũng đi."

Trái với mong đợi của tôi, phán đoán của Bertus khác với những gì tôi nghĩ.

"Không có gì tốt hơn là bắt được kẻ tình nghi ám sát ở Thủ đô Hoàng gia và phá vỡ lăng mộ của Lich như một thành tựu của một Anh hùng mới."

Bertus đưa ra quyết định tận dụng tình huống này đến cùng cực. Anh nghĩ ra những cách để tạo ra kết quả tốt nhất, ngay cả khi gặp khủng hoảng.

Đối với thành tích của Anh hùng.

Tôi cũng có quá nhiều lý do cá nhân để đến nơi đó.

"Được rồi."

Bertus gật đầu trước câu trả lời của tôi.

"T-tôi cũng vậy!"

Sau đó, Harriet bồn chồn xen vào.

"Tôi cũng muốn đi..."

Harriet cảm thấy phải chịu trách nhiệm về tình huống này mặc dù cô ấy sợ hãi, đặc biệt là vì tôi

cũng sẽ đi. Việc cô ấy cũng muốn đi là điều đương nhiên.

Bertus im lặng nhìn Harriet.

Anh ấy không muốn tôi bắt Rosser Dwin và đích thân đột nhập vào lăng mộ của Lich.

Hầu hết công việc sẽ được thực hiện bởi Shanapell và Bộ Pháp thuật Hoàng gia, và cuối cùng tôi sẽ tham gia.

Hầu như không có mối nguy hiểm thực sự nào đối với tôi.

"Được, nếu như cậu thật muốn."

Vì vậy, Bertus không coi thường hay phớt lờ lòng can đảm của Harriet mà đã chấp nhận yêu cầu của cô.

***

Bertus bảo Harriet và tôi gia nhập lực lượng tinh nhuệ của Đế quốc đang hướng tới lăng mộ của Lich.

Tuy nhiên, do cần thời gian tập hợp và chuẩn bị nhân sự nên chúng tôi chưa thể khởi hành ngay. Các hiệp sĩ Shanapell và Đội Ma thuật Hoàng gia không đóng quân ở Thủ đô Hoàng gia; họ được cử đi thực hiện nhiều nhiệm vụ khác nhau nên việc tập hợp mất nhiều thời gian.

—Ít nhất một ngày.

Chúng tôi còn một ngày.

Vì vậy, Harriet và tôi quyết định trở lại Temple để chuẩn bị. Bertus sẽ quay trở lại Thủ đô Hoàng gia để thảo luận với Hoàng đế về cách xử lý vấn đề này.

Một trận chiến cực kỳ nguy hiểm là chắc chắn.

Tôi tham gia vì thành tích của Anh hùng mới, và Harriet tham gia vì tinh thần trách nhiệm của cô ấy đối với tình hình.

Hơn nữa, tôi phải báo tin cho Lucynil càng sớm càng tốt.

Cantus Magna sẽ đến, nhưng thậm chí nhiều lực lượng Đế quốc sẽ được đổ vào.

Nét mặt Harriet nghiêm khắc.

"Sẽ rất nguy hiểm đúng không?"

Harriet, người đã im lặng, chỉ nói điều đó.

"Đương nhiên sẽ rất nguy hiểm."

"....."

"Không phải cho chúng ta, nhưng cho những người sẽ ở đó."

"...Huh?"

Trước nhận xét đột ngột của tôi, Harriet thốt lên một tiếng ngạc nhiên.

"Không, đó là điều hiển nhiên. Hoàng tử được hộ tống bởi quân đoàn pháp sư hoàng gia và rất nhiều Swordmaster từ Shanapell, vì vậy chúng ta

sẽ không gặp nguy hiểm. Chính những người mà chúng ta gặp phải mới gặp nguy hiểm."

Đó là vấn đề ngay bây giờ.

Sức mạnh quân sự của mê cung rõ ràng là không đủ để xử lý các lực lượng tinh nhuệ của Đế chế, những người có kế hoạch tiêu diệt các lực lượng cấp dưới và đồng minh ngay lập tức!

Chúng ta không cần phải lo lắng! Họ nên lo lắng!

"Mọi chuyện sẽ như vậy sao...?"

"Tất nhiên. Vì vậy, chúng ta sẽ chỉ quan sát từ xa và thế thôi."

Vấn đề là ở đó.

Giả sử chúng ta bắt được Rosser Dwin. Sau đó, có khả năng cao là hoàng gia, chứ không phải tôi, là người bắt giữ hắn ta.

Trong trường hợp đó, tôi sẽ không thể có được thông tin.

Tôi đồng ý làm theo lệnh của Bertus vì có thể có cách.

Làm thế nào để chúng tôi đối phó với tình huống này?

Chúng tôi sẽ không gặp nguy hiểm. Ngay cả khi có một vài pháp sư từ Cantus Magna, họ sẽ không thể chống lại lực lượng tinh nhuệ của Đế chế, ít nhất đó là những gì tôi nghĩ.

Đầu tiên, chúng tôi phải quay lại Temple và chuyển tin nhanh chóng.

***

Có rất nhiều manh mối.

Tuy nhiên, Charlotte đột nhiên nói với Ellen.

‘Hãy dừng lại cho ngày hôm nay.’

‘Hãy quay trở lại Temple và làm mát cái đầu của chúng ta.’

Nỗi sợ hãi và khiếp đảm thoáng qua trong mắt Charlotte.

Một sự miễn cưỡng để học một cái gì đó không thể đảo ngược.

Hy vọng tuyệt vọng rằng nó vẫn là một khả năng.

Ellen và Charlotte cũng có những cảm xúc phức tạp giống nhau. Biết cảm giác của nhau, Ellen và Charlotte quyết định thực hiện bước cuối cùng mang tính quyết định sau.

—Bức tượng của Rellia, hay Elena, trong Lâu đài Epiphax.

Họ đã lên kế hoạch đến thăm đó vào ngày mai.

Sau khi trở lại Temple, Ellen và Charlotte trở lại ký túc xá của họ.

Ngay cả khi họ cố gắng không nghĩ về bất cứ điều gì, những suy nghĩ vẫn đến với họ.

Tuy nhiên, vì chưa có gì là chắc chắn nên họ cố gắng không tin vào bất cứ điều gì.

Sẽ không có gì xảy ra trừ khi một cái gì đó được xác nhận và đạt được sự chắc chắn.

Một cái gì đó chưa được xác nhận có thể đáng sợ và đáng sợ, nhưng...

Đó là lý do tại sao Ellen muốn gặp Reinhardt.

Vì không thể dừng lại, Charlotte và Ellen phải tìm hiểu thêm. Và họ sẽ tìm hiểu thêm.

Vậy bây giờ.

Nếu mọi thứ hóa ra chỉ là một sự hiểu lầm và ảo tưởng đơn thuần, họ sẽ không biết nếu không phải vậy.

Vì thế.

—Hiện tại.

*Cốc cốc

Ellen gõ cửa phòng Reinhardt.

Cô nhìn thấy Harriet đi ra ngoài và nghĩ rằng có thể anh ta vẫn chưa quay lại Temple. Khi cô định quay đi, tự hỏi khi nào anh sẽ quay lại.

*Thunk

"...Ồ."

"..."

Reinhardt, trông hơi nhột nhạt, thận trọng mở cửa.

"Tại sao? Tập luyện? Hôm nay... nó hơi..."

Reinhardt dường như ngần ngại tập luyện ngày hôm nay, như thể anh ấy cảm thấy rằng hôm nay không phải là ngày luyện tập. Nhìn thấy khuôn mặt

của Reinhardt, tâm trí của Ellen bắt đầu sôi sục với những suy nghĩ phức tạp.

Cô muốn hỏi điều gì đó ngay lập tức, nhưng cô quyết định không hỏi bất cứ điều gì trong trường hợp nó trở thành một cái gì đó không thể cứu vãn.

"Em có thể vào không?"

Trước lời nói của Ellen, Reinhardt trông hơi bối rối nhưng vẫn mở rộng cửa như thể không sao cả.

Bước vào phòng A-11, phòng của Reinhardt, Ellen nhẹ nhàng ngồi xuống giường của Reinhardt.

Reinhardt tựa hồ quan sát được tâm trạng của Ellen, sau đó ngồi xuống chiếc ghế trước bàn làm việc.

"Đây."

"...Huh?"

*Vỗ

Ellen vỗ nhẹ vào chiếc giường bên cạnh bằng lòng bàn tay.

"Anh không thể ngồi đây sao?"

Trước lời nói của Ellen, Reinhardt do dự một chút, sau đó đứng dậy khỏi ghế và ngồi xuống bên cạnh cô.

Trong một lúc, Ellen thẫn thờ nhìn về phía trước mà không nói lời nào.

Những điều Reinhardt đã không thể nói cho đến nay là gì? Điều gì đã thực sự xảy ra?

Khi sắp nổ tung, Ellen và Charlotte ngừng thổi quả bóng bay.

Chỉ một chút nữa.

Nếu họ thổi thêm một hơi nữa, quả bóng bay sẽ nổ tung.

Đó là lý do tại sao, trong khoảnh khắc ngắn ngủi này.

Họ vẫn có thể ở bên nhau trước khi quả bóng bay vỡ tung.

Có rất nhiều câu hỏi.

Tại sao anh ấy luôn hữu ích với mọi người, và thô lỗ như anh ấy, rất ân cần?

Anh ấy có chăm sóc tốt cho họ không?

Ellen vẫn tin rằng có thể không phải như vậy.

Niềm tin của cô vào Reinhardt vẫn mạnh mẽ.

Mân mê những ngón tay của mình, Ellen lặng lẽ nói.

"Anh hôm nay làm sao vậy? Nghe nói trong Hoàng cung có chuyện."

Cô đã nhìn thấy Harriet rời Temple. Và cô ấy đã nghe từ Charlotte, vì vậy cô ấy biết đại khái những gì Reinhardt đã làm ngày hôm nay.

"Harriet dường như có liên quan đến chuyện này, vì vậy bọn anh cùng nhau đi loanh quanh xem có phát hiện được gì không."

Đúng vậy.

Như thế này.

Reinhardt, người luôn quan tâm và chăm sóc mọi người, không thể như vậy.

Nếu đúng như vậy, sẽ không có lý do gì để Reinhardt phải vật lộn và đấu tranh một lần nữa. Không thể nào anh ta làm điều gì đó mà không có lý do, vì vậy đó không thể là anh ta.

Việc Reinhardt có vẻ đáng ngờ chỉ là ngẫu nhiên, và đó là một sự hiểu lầm do hoàn cảnh tạo ra.

"Anh có phát hiện ra điều gì không?"

"...Bọn anh không thể tìm hiểu được gì nhiều chỉ vì ở đó. Chà, những gì Harriet biết là một gợi ý, anh đoán vậy..."

"Em hiểu rồi."

Hôm nay họ đã làm gì?

Họ sẽ làm gì vào ngày mai?

Họ sẽ ăn gì tối nay?

Họ đã chia sẻ vô số cuộc trò chuyện tầm thường.

Mãi mãi.

Họ muốn làm điều đó mãi mãi.

Ellen quay đầu sang Reinhardt. Reinhardt lúng túng bắt gặp ánh mắt của Ellen.

Reinhardt là Reinhardt.

Và Ellen là Ellen.

Họ vẫn có thể như vậy với nhau.

"Reinhardt."

"...Vâng."

Vì vậy, trong khi họ vẫn còn nhau của nhau.

Ellen muốn làm điều gì đó mà cô ấy chỉ có thể làm bây giờ, điều gì đó mà cô ấy sẽ không thể làm sau này.

Ellen cẩn thận ôm lấy cổ Reinhardt.

"!"

Và môi họ chạm nhau.

Ellen có thể cảm thấy rõ ràng cơ thể của Reinhardt cứng lại trong vòng tay của mình.

Sau nụ hôn ngắn ngủi như vĩnh hằng.

“Em xin lỗi...”

Ellen khẽ xin lỗi, môi hơi ươn ướt.

Reinhardt mở to mắt, sốc trước hành động đột ngột của Ellen hơn là xấu hổ.

“Em nghĩ mình sẽ không thể làm được điều này nếu không phải bây giờ...”

Chỉ để lại những lời đó, Ellen rời khỏi phòng của Reinhardt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading